APA A 15-A

și jucători lipsiți de experiență. Acest rabat nu putem să-l mai facem formațiilor noastre fruntașe. Rutina lor trebuia să conducă la comportări marcate de toate atributele maturității.

• •

Cu o singură excepție (Dinamo București — Dinamo Pitești), în a doua etapă s-au înfruntat echipe aspirante la titlu sau la unul din locurile de onoare ale clasamentului, cu una sau alta din grupul celor plasate la periferia acestuia. Două grupe cu psihologii diferite. Miza jocului era ceva vital pentru U.T.A., Politehnica, Steagul roșu și Universitatea Cluj. Aceeași miză reprezenta doar ceva prețios, ca o bijuterie, ca un ornament rîvnit, strălucitor, dar care lipsind nu afecta existența echipei în prima categorie pentru Rapid, Steaua, Progresul, Farul. Și dacă aflate în fața acestei alternative, U.T.A. a pierdut pe teren propriu două puncte, Politehnica unul, iar Universitatea Cluj n-a izbutit să păstreze ceva din zestrea ce i-o hărăzise la un moment dat o situație de joc discutabilă ca valabilitate, în fața unui rival inferior numericește, acest buchet de fapte atestă că susnumitele echipe sînt grevate serios. Puterea de luptă devine o ficțiune atîta timp cît nu e însoțită de un suport fizic-tehnic-tactic exprimat printr-un joc coerent, inteligent, purtat prin mijloace înțelese și asimilate de către jucători. Toate cele trei echipe au fost avantajate într-un fel. Și toate au dovedit că nici într-o situație dramatică ca a lor nu pot, nu știu, nu au mijloace să hotărască destinul unei partide.

• •

Pe stadioanele unde în trecutul apropiat publicul uita uneori de legile spectacolului sportiv, e acum o atmosferă corectă (Craiova, Iași, Arad). În schimb, pe stadionul Republicii din Capitală, unii spectatori au recidivat morbul nesportivității și atitudinilor reprobabile.

C.S.M.S. speră, Petrolul nu disperă

La Iași, cei 24 de jucători utilizați au avut de luptat pe trei fronturi: împotriva adversarului și terenului clisos (direcții firești, mai puțin dificile), și împotriva mediocrității care i-a învăluit de la un timp încoace, toropindu-le luciditatea, nervul autoexigenței și autocriticii (stare și mai gravă ce necesită un tratament mai complicat). Două echipe „fără situație" s-au angajat într-o bătălie deschisă, acerbă pe alocuri în repriza secundă, cu pronunțată tentă ofensivă. Iată meritul lor.

Jocul propriu-zis trebuia însă construit în funcție de starea terenului (alunecos, obositor etc.). Și ieșenii și oaspeții (cu excepția unui sfert de oră în repriza secundă), au procedat invers de cum trebuia. Au „cărat" balonul în loc să-l paseze (Ștefănescu, Lupulescu, Stoicescu, Cuperman, Badea, Dridea I și II), au preferat acțiunea individuală la mijlocul terenului, în locul unei circulații de balon mai derutante și mai sigure, au șutat rar la poartă de la distanță, nu s-au demarcat în sprijinul coechipierului cu mingea. De aici au decurs: doar 3—4 acțiuni coerente în toată partida; ocazii de gol adevărate (precedate de străpungerea sau dezechilibrarea apărării adverse) cam tot atîtea și ratarea lor datorită unor dificultăți de tehnică greu de admis. O singură dată publicul ieșean (atît de văduvit de satisfacții în ultimul sezon) a găsit de cuviință să aplaude un schimb de pase

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. a 8-a)

Haidu, portarul echipei Steaua, a fost, la Timișoara, imbatabil la mingile înalte
Foto: V. CRIOȘTEANU

A influențat arbitrul Macovei rezultatul de la Timișoara?

O partidă domoală (pînă la plictis) și care amenința să se termine sub semnul INDIFERENȚEI — față de public, de clasament și de fotbal, în general, — a fost „scuturată" de peripețiile unui minut dramatic. Un minut ale cărui incidențe puteau modifica rezultatul partidei transformînd „X"-ul final în „1". Minutul *77. Arbitrul Macovei (Bacău) fluieră un henț la Chiru, la circa 1—1,50 m.* ÎN INTERIORUL CAREULUI DE 16 m. Spectatorii strigă „11 metri!", jucătorii Politehnicii reclamă același lucru... Ce urmează? Arbitrul Macovei, nedecis în dictarea sancțiunii — hotărîtoare pentru rezultat, mai ales atunci cînd mai sînt doar 13 minute de joc și scorul este egal (1—1) — se... îndreaptă spre tușierul Gheorghiță, se consultă cu el și dictează lovitură de la 16 m.

Această hotărîre a creat, firește, cele mai vii nemulțumiri în tribune, legănate cîteva secunde de iluzia unui penalti transformat în gol (mai ales că, în prima instanță, „jocul de scenă" al arbitrului Macovei făcea impresia că va acorda lovitură de pedeapsă) și apoi trezite brusc la o realitate pe cît de neașteptată pe atît de dezamăgitoare.

Întrebare firească, obligatorie chiar: *a greșit arbitrul Macovei la această fază?*

PĂREREA NOASTRĂ ESTE CĂ A GREȘIT. Și nu o dată. De două ori. Luînd-o de la... sfîrșit, apreciem că, din moment ce a fluierat hențul din careu, arbitrul Macovei trebuia să acorde penalti. Aceasta este a doua greșeală într-o cronologie a... fracțiunilor de secundă. Pentru că prima greșeală arbitrul băcăoan a comis-o atunci cînd a fluierat infracțiunea. *Lovit în mînă cu mingea printr-un șut de la circa 1,5 m., Chiru, lipsit evident de intenția de a opri, sau a juca balonul cu mîna, nu a comis o infracțiune.*

Neacordînd penalti, arbitrul n-a viciat rezultatul acestei partide. Ce se întîmpla însă dacă din lovitura de la 16 m — „jumătate de măsură" acordată și ea, după cum am spus, greșit — ar fi rezultat un gol? N-ar fi fost și el fructul unei erori de arbitraj? Desigur că da.

Cîteva cuvinte despre desfășurarea jocului. Judecînd după clasament, ca și după veleitățile celor două protagoniste care s-au întîlnit la Timișoara, pe stadionul „1 Mai" s-au înfruntat un „11" care se zbate pentru a rămîne în categoria A cu altul care aspiră la titlu. Eludînd toate datele pe care le aveam înainte de meci despre cele două formații și judecînd exclusiv după factura jocului prestat de către ele, trebuie să mărturisim că ambele echipe au evoluat la un cenușiu, și nu mai puțin întristător numitor comun.

Echipamentul diferit a fost singurul element care ne-a ajutat să distingem „valorile"...

Marius POPESCU

La Arad n-a fost nici-o surpriză

Cînd în minutul 5 Kraus a expediat de la 16 m. o bombă din vole, finalizînd un atac inteligent țesut de Dumitriu II, publicul arădean a „simțit" că Rapidul este în mare... viteză și i s-a tăiat suflarea, încît i-a pierit și glasul! A prins puțină speranță totuși în următoarele 15 minute care au urmat, cînd UTA a dominat steril; dar, încet, încet, apoi pe teren lucrurile s-au limpezit, indiscutabil în favoarea ceferiștilor.

Rapid a jucat la Arad mai clar și mai combinativ decît ar fi putut face acest lucru chiar în Capitală. Un neinițiat ar fi fost înclinat chiar să creadă că bucureștenii au „prins" o zi excelentă!

Dar succesul Rapidului a fost facilitat de către jucătorii arădeni într-o proporție atît de mare, încît ni se par necesare unele precizări pentru stabilirea adevărului.

La ora actuală echipa arădeană este atît de „întinerită" încît a fost intimidată chiar în fața echipei căreia i-a făcut în trecutul apropiat cele mai grele clipe!

UTA s-a evidențiat totdeauna prin calitatea ei de „echipă". Azi a pierdut mult din acest atribut valoros. Jucătorii se străduiesc individual și azi dar aportul multora este neînsemnat în cadrul echipei de care vorbeam. Cele două goluri primite sînt exemple tipice de greșeli comise de toată apărarea textiliștilor, iar faptul că atacanții arădeni n-au putut străpunge niciodată linia defensivă a bucureștenilor, constituie de asemenea un indiciu că, cunoștințele lor despre o anumită elasticitate în cadrul dinamicei actuale sînt insuficiente. Or, e lucru știut că nu te poți înscrie la universitate cu studii medii... neterminate.

Diferența dintre cele două echipe, în etapa de ieri a fost atît de clară încît publicul arădean s-a lăsat convins de rapidiști. Mai ales de Dinu, Dumitriu II, Năsturescu, Răducanu și Neagu.

Dacă la bucureșteni am admirat jocul lor cursiv și elegant, la arădeni mi-a plăcut... publicul, obiectiv și disciplinat.

ION CRIȘAN

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 11:

I. Atalanta—Lanerossi	1
II. Cagliari—Juventus	x 2
III. Fiorentina—Foggia	1
IV. Mantova—Venezia	x
V. Milan—Brescia	1
VI. Napoli—Bologna	1 2
VII. Roma—Inter	1 x
VIII. Spal—Lazio	1
IX. Torino—Lecco	1
X. Pisa—Potenza	x 2
XI. Palermo—Modena	1
XII. Arezzo—Padova	x
XIII. Catania—Livorno	1

SĂ APĂRĂM CULORILE CLUBULUI! DAR... CARE CULORI?

Se vorbește mereu despre „culorile clubului". Noțiune complexă care, — înțelegem prea bine — se ridică mai sus decît sensul ei concret, culorile echipamentului în care apar pe teren jucătorii unei echipe extinzîndu-se asupra a tot ceea ce reprezintă clubul ca entitate sportivă, asupra legăturilor sufletești existente între membrii unui colectiv animați de aceleași idealuri sportive.

Dar, oricît am fi dispuși de a da noțiunii un conținut elastic, generalizant, nu putem ignora sensul său primar. Culorile clubului trebuie să fie culorile sale permanente, dacă vreți, simbolul lui.

De la o vreme însă, noțiunea — în sensul său concret — începe să se devalorizeze. Și o devalorizează cluburile înseși.

Dinamo București, din cîte știm, optase pentru „alb-roșu", culorile sale tradiționale. Dar i-am văzut pe Pîrcălab și pe Nunweiller și în... galben-albastru iar simbătă, în partida cu piteștenii echipa din Ștefan cel Mare a apărut în echipament... complet albastru!

Progresul juca, de regulă, în albastru. Duminică, împotriva lui „U", Oaidă și ai săi au apărut în echipament complet roșu. Iar Rapid a apărut la Arad în tricouri gălbui. Exemple mai sînt. Le-am luat doar pe acestea, mai recente.

Ar fi atît de simplu să se mențină culorile clubului. Și ar fi atît de bine...

Pe vremuri, cînd spuneam „alb-negri" înțelegeam Venus. Cînd spuneam „roșu-albaștri" ne gîndeam la Juventus. Tricourile în dungi „alb-vișinii" erau, de ani și ani, ale Rapidului după cum Unirea Tricolor juca în albastru-negru.

Astăzi, cine poate spune dinainte în ce culori va juca echipa sa favorită în duminica viitoare?

Nu s-ar putea pune ordine și-n acest domeniu?

Dacă nu de alta, dar măcar pentru a da noțiunii de „culorile clubului" primul său suport, cel concret...

...TAT JOCULUI SÎNT „SE RESPING"?

...IEMAȚI ÎN TERENURI A SPORTIVITATE

...au voie să intre ... medicii, jucători... ai celor două e... sporterii ziarelor? ...a aceștia să stea ...ate).

...ații nu numai că ...tbaliști, nu numai ... la joc, nu numai ... sarcina arbitru... ...aibă consecințe ... atunci cînd par... ...șoară la o anu... De aceea, consi... ...imperios necesar ...i energice impo... ...lipe organizatoare ...revederile regula... ...i chemați să facă ...enea împrejurări. ...bitrii. Ei sînt o... ...ici cînd constată ...u strecurat diver... ...tăine, să ceară ...re a acestora, cu ... începutului par... ...la o astfel de po... ...așteptat din par... ...Iosif Ritter, Emil ...ea Rotaru, însă ...o.

...artidele de dumi... ...prilejul să cons... ...majoritate a ju... ...g să-și dispute ...ele deplinei spor... ...ent de locul pe ...are în clasament. ...colo, au mai fost ... de mici propor... ...ășind așteptările.

...fundașul Dan, o singură preo... ...vinătoarea picioa... relor adversarilor. **În pauza meciului, arbitrul și observatorul federal i-au atras serios atenția, dar în disprețul observațiilor făcute Dan a continuat să joace dur. Desigur că arbitrul ar fi trebuit să-l trimită la cabină pentru ca să-l trezească la realitate.**

La Arad, înaintașul central Traian Popescu a căutat să-l... timoreze pe arbitrul Rainea cu diferite amenințări și s-a ales cu un avertisment.

La Timișoara, jucătorul Voinea (Steaua) i s-a adresat conducătorului de joc cu cuvintele: „Nu vezi, mă, netotule...". La această manieră „originală" de interpretare, arbitrul l-a eliminat pe bucureștean de pe teren, cu 7 minute înainte de finalul partidei.

În sfîrșit, la București, mijlocașul Alexandru Constantinescu a avut aceeași soartă. Pentru atitudine brutală (l-a lovit cu pumnul pe Costin, după un prealabil „studiu" la care au luat parte Matei, Costin, Anca și bineînțeles cel în culpă).

Iubitorii fotbalului care vin pe stadioane nu pot fi de acord cu manifestări de genul celor întîmplate duminică. Arbitrii și-au spus mai mult sau mai puțin cuvîntul. Acum e rîndul comisiei de disciplină a federației să hotărască sancțiunile cuvenite, pentru a curma pe viitor astfel de abateri. La rîndul lor, secțiile de fotbal ale echipelor respective, împreună cu antrenorii, au obligația ca, indiferent de sancțiunile dictate, să analizeze, la modul cel mai serios, toate aspectele de indisciplină prezente în joc, fie ele mici sau mari.

CULESE DIN ETAPĂ

de NEAGU RĂDULESCU

POLITEHNICA Timișoara — STEAUA București

Voinea: Bătuta... ca la Bîrlad.

JIUL Petroșeni — UNIVERSITATEA Craiova

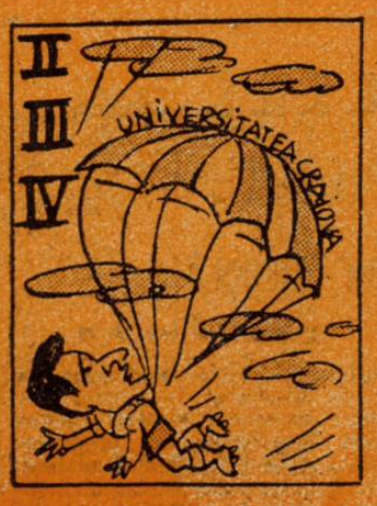

Sfîrlogea: Și totuși se mai vede locul I!

C.S.M.S. Iași — PETROLUL Ploiești

Sfetcu: ...și dacă le mai scap de cîteva ori așa, ajungem lîngă... „lanternă".